

udgifter, der jo kun omfatter motorveje, skønnedes, at vejfondens forøgede udgifter, efterhånden som motorvejsnettet tilvejebringes, vil nå op på en størrelsesorden af 6-8 mill. kr. om året.

Ved fremsættelsen af lovforslaget fremhævede *ministeren*, at statens overtagelse af ansvaret for en vis del af vejnettet kunne ses som en videreførelse af tendenser inden for lovgivningen på dette felt. En hovedtendens i udviklingen havde været, at de lokale vejmyndigheder havde fået en større og større del af deres vejudgifter dækket af staten ved hjælp af motorafgifterne, indtil de lokale vejbestyrers økonomiske ansvar for de store anlæg var blevet ganske underordnet i forhold til den byrde, som gennem vejfonden påhvilede staten. En anden hovedtendens havde været statens stigende indflydelse på vejbygningen m. v., således som den kom til udtryk ved vejlovene af 1957 og 1958.

Ministeren oplyste, at lovforslaget havde været forelagt Amtsrådsforeningen i Danmark, Den danske Købstadforening, De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark, Foreningen „Bymæssige Kommuner“ samt for Københavns og Frederiksberg kommuner. De pågældende kommunale myndigheder og organisationer havde af en række nærmere angivne grunde ikke kunnet anbefale, at lovforslaget gennemføres, men det fremførte havde ikke givet ministeren anledning til at ændre lovforslaget.

Ved 1. behandling gav *Horn* (S), *Kirkegaard* (RV) og *Arne Larsen* (SF) tilslutning til lovforslaget. *Holmberg* (V) erklærede sig rede til at drøfte de foreslåede regler med hensyn til motorveje, men ville modsætte sig, at der skulle gælde samme regler for andre hovedlandeveje. *Asger Jensen* (KF) var tilfreds med, at alle motorveje og hovedlandeveje fremtidig skulle vedtages ved lov, og var i øvrigt villig til at se på lovforslaget. Han ønskede herunder alle muligheder for hensyntagen til de kommunale synspunkter holdt åbne, idet han dog fremhævede, at forudsætningen for kommunernes bestemmelsesret måtte være, at de selv dækkede en væsentlig del af udgifterne.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg. I betænkningen omtaltes udvalgets forhandlinger med de kommunale organisationer, som havde fundet, at den bestående ordning sikrede staten tilstrækkelig mulighed for indflydelse på og kontrol med kommunernes dispositioner. Den forestående udbygning af de store veje ville efter kommunernes opfattelse kunne rummes inden for rammerne af den bestående ordning, som også med hensyn til de store vejanlæg rummede afgørende fordele i forhold til et mere centraliseret vejstyre. Efter forhandlinger med folketingsudvalget udformede kommunerne et lovudkast, som i hovedtrækkene gik ud på, at alene motorvejsanlæg skulle bestemmes ved særlig lov, mens anlægsarbejder på og klassificering af hovedlandevejene i øvrigt skulle udføres efter de hidtil gældende regler. Endvidere foreslog kommunerne, at motor-